

[Finansministeren.]

Rigsdagstidende og efterforske de formentlig udmærkede Overvejelser, som har været fremme i Rigsdagen, da denne Lovbestemmelse kom til Verden: Det har for mig blot været Opgaven at overveje, om der var nye Momenter, som kunde give Anledning til, at man gennemførte en Nyordning paa dette Omraade i Aar, men saa vidt jeg kan se, er det eneste nye, der paa dette Punkt er opstaaet, dette, at nu har den paagældende Bestemmelse ikke i samme Grad som tidligere virket i Retning af at holde Værdierne oppe — det, som det ærede Medlem Hr. Kristen Amby selv var bange for.

Som jeg nævnte før, har endogsaa en Børsmand sagt til mig, at han mener, Bestemmelsen i Aar vil have den modsatte Virkning. Hvorvidt han har Ret, tør jeg ikke udtale mig om, men i og for sig er jeg meget villig til og i høj Grad indstillet paa, at denne Bestemmelse bør tages op til nærmere Undersøgelse med Tiden. Jeg tror blot ikke, vi har Tid til det i Aar, og jeg synes ogsaa, at den Omstændighed, at den i Aar ikke har sine tidligere uheldige Virkninger i samme Grad som tidligere, gør, at man formentlig bør vente med dette, indtil vi kan faa Tid til en ny grundig Overvejelse af disse Spørgsmaal i det hele. Der bliver nu, efterhaanden som Skattekommissionens Arbejde skrider frem, Lejlighed til at overveje mange Ting inden for vor Beskatning, og dér bør naturligvis ogsaa dette Problem tages op.

Robert Mikkelsen: Det er mig bekendt, at Skattekommissionen arbejder med en Nyordning af hele vort Skattesystem, og det er mig ogsaa bekendt, at Kommissionen har modtaget et Forslag om nye Regler for Ligning, et Forslag, som Kommissionen naturligvis behandler og vil afgive Betænkning om. Hvornaar dette vil ske, er det dog vist vanskeligt at udtale sig om. Skattekommissionen har siddet siden 1937, og hvornaar den vil kunne afslutte sit Arbejde, er det vist heller ikke den højtærede Finansminister muligt nu at give nogen Besked om.

Jeg kan imidlertid ikke se, at den Omstændighed, at der er nedsat en Kommission til Overvejelse af de almindelige Principper for hele Skattelovgivningen, kan forhindre dette Ting i nu at vedtage de Regler, som efter mit Skøn har Tilslutning fra en ganske overvejende Del af dets Medlemmer, nemlig Reglerne om tvungen Selvangivelse, i hvert Fald med Hensyn til Formue, og Reglerne om væsentlig skærpet Straf for urigtig

Selvangivelse. Om dette tror jeg der vil kunne samles et betydeligt Flertal her i Tinget, og jeg ser derfor ingen Grund til, at man opsætter Gennemførelsen af disse vigtige Regler, som har en saa overordentlig Betydning i Tilslutning til Pengelovens Bestemmelser fra i Sommer, opsætter dem til længere frem i Tiden og derved lader der komme et Hul i Skatteligningssystemet, saaledes at den udmærkede Ordning, den udmærkede Opgørelse, vi fik ved Pengelovene, nu afløses af det gamle, mere eller mindre svigtende System. Derfor maa jeg stadig holde paa, at Udvalget maa tage med i sine Overvejelser at faa indført de Regler, som man kan enes om, og de Regler, som er nødvendige for, at ikke Pengelovene fra i Sommer i væsentlig Grad skal miste deres gode Virkninger.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Jeg synes ikke, den højtærede Ministers Argument med Hensyn til Stillingen i Aar, hvor man ikke regner med nogen Stigning, siges der, og hvor det i hvert Fald er *in confesso*, at der er sket et Fald i Løbet af Sommeren, er relevant i denne Sammenhæng. Det vil efter mit Skøn have Relevans kun til Folk, som i Forvejen ogsaa efter de gamle Bestemmelser formentlig vil være indkomstbeskattet ved Salg af deres Aktier, nemlig de Folk, som har købt under Krigen. Hvis Folk har købt i 1941, 1942 og 1943 og nu skulde til at sælge, saa vilde Bestemmelsen ingen Anvendelse faa, for nu er der ingen Fortjeneste. Men Forholdet er dog det i Dag, saa vidt jeg kan skønne, at dér, hvor Bestemmelsen skulde have nogen Relevans, nemlig i Forhold til Folk, der har Anlægspapirer fra før Krigen, til helt andre Kurser, dér er der ikke sket noget Fald, dér er der endda sket en meget stor Stigning, for visse Papirers Vedkommende endda en eksorbitant Stigning, selv med det Fald, der har været i Sommer. Saa jeg synes ikke, den Betragtning, der sagligt blev gjort gældende, kan anvendes med Hensyn til dette.

Jeg kan nu ikke se, at det skulde være saa forfærdeligt svært, hvis der er god Vilje — under Forudsætning af, at det klart kan godtgøres over for Skattemyndighederne, at man har haft disse Papirer før Krigen og har beholdt dem og egentlig bare har været ked af at se Kurserne stige, for man vilde ikke sælge, og man *kunne* i øvrigt heller ikke sælge, fordi Skattevæsenet vilde tage